

ישיבת מליאה שלא מן המניין א' תשפ"ו

שהתקיימה ביום שלישי, ח' אדר התשפ"ו, 24/2/2026

משתתפים:

מר אלעד ארזי	- ראש המועצה
ד"ר לורן אבישר-אביטן	- חברת מועצה
מר צחי אוזן	- חבר מועצה
גבי מרים אלגרבל	- חברת מועצה
גבי ברוריה אליעז	- חברת מועצה
גבי מירית בן אשר	- חברת מועצה
ד"ר ענבר כהן	- חברת מועצה
פרופי עופר לוי	- חבר מועצה
אינג' יוסף ניר	- חבר מועצה (בזום)

נכחו:

גבי חלי אללוף יום טוב	- מנכ"לית המועצה
גל בר קול	- דוברת
גבי זהבה הראל	- מנהלת מחלקת חינוך
גבי עדי רון	- יושבת ראש ועד ההורים

על סדר היום:

- [1] אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 2026-2.....21
- [2] הצגת הליך שיתוף הציבור בנושא חלוקת בתי הספר היסודיים והצבעה על המלצות ועדת ההיגוי.....21

פרוטוקול

אלעד ארזי: ערב טוב, אני פותח את הישיבה, ישיבה שלא מן המניין, ישיבה ראשונה ואני פותח כך-

ענבר כהן: שנייה רגע, יוסי ניר מסודר או שאני צריכה להכניס אותו?

גל בר קול: את צריכה להכניס אותו.

אלעד ארזי: תכניסי אותו במקביל, אני כבר אפתח. טוב, אז התכנסנו הערב כדי לפרוש בפני המליאה וכמוכן בפני הציבור את מתווה מערכת החינוך של להבים לשנים הקרובות. זה אינו דבר של מה בכך. לב היישוב שלנו הוא החינוך, הילדים שלנו הם הדבר החשוב ביותר עבורנו. אנו עוסקים ימים ולילות בחשיבה ובעשייה כדי להעניק להם את הכלים הטובים ביותר לעתיד ואת הערכים הנכונים ביותר כדי שיצמחו להיות בוגרים מוכשרים, בעלי ביטחון עצמי ויכולות מגוונות, קשורים לחברה לעם ולמדינה, עם רגישות חברתית, אחריות וערבות הדדית. אנחנו משקיעים בכך ולא אגזים אם אומר, יותר מבכל נושא אחר. זה העתיד שלנו. בד בבד מושקעת חשיבה עמוקה בשמירה ובפיתוח הקהילה שלנו בחיזוק תחושת השייכות והאכפתיות, בעידוד הנתינה ובשימור המרקם הקהילתי הייחודי של להבים שלנו. בשנה האחרונה שיתפנו אתכם בתהליכי עומק של חשיבה על החינוך, אחזור עליהם בקצרה: גודלו של בית הספר היסודי הקיים לעומת מספר התלמידים הלומדים בו, הצורך במענה פרטני, במרחבי למידה מגוונים, במתחמי חדשנות ומצוינות ובמגרשי משחק ראויים להפסקות. כל אלו, הובילו אותנו להחלטה לא פשוטה לשנות את ייעוד בית הספר החדש הנבנה מחטיבה ליסודי. זהו שינוי אמיץ ואחראי ואני משוכנע שזו הבחירה הנכונה. בחירה ששמה את טובת ילדינו במרכז. משהוחלט על הקמת שני בתי ספר יסודיים יצאנו לתהליך של חשיבה, למידה ושיתוף ציבור במטרה להגיע להחלטה מושכלת על מאפייני שני בתי הספר. לנגד עניינו עמדו כל העת שלושה ערכים מרכזיים: חינוך מצוין, חדשני וערכי לילדינו, מענה לצרכים המגוונים שעלו מהתושבים ושמירה על הקהילה שלנו. אל לנו לשכוח, לכולנו כאן סביב השולחן, אנו שליחי ציבור. התהליך הזה נתן הזדמנות לציבור להגיד את דברו ובהתאם לכך שני בתי ספר שלנו יהיו ממלכתיים ובתוכם יינתנו מענים מגוונים בהמשך לערכים ולעולמות התוכן שעלו בשיתוף הציבור. בגני הילדים יהיו מאפיינים ייחודיים: יער, חמ"ד ועוד. מערכת החינוך בלהבים תחנך לפלורליזם, סובלנות, אהבת הארץ וציונות כחוט שזר בכל תחומי הדעת מתוך מטרה לשמור על קהילה אחת מאוחדת ומכבדת המעניקה מענה לגוונה השונים. חשוב לי להדגיש כי אין מדובר בהחלטה נקודתית, אלא בקביעת מדיניות יישובית ברורה למערכת החינוך בלהבים. דיון זה לא יפתח בכל שנה מחדש וזה הדבר שהיה חשוב לנו ביותר, לתת מענה שלם וארוך טווח. תפקידנו הוא לקבוע מסגרת שבתוכה ניתן מענה לצרכים השונים תוך שמירה על הסטטוס קוו היישובי ועל אופייה המאחד של הקהילה. אני חושב שאנו בוחרים דרך שתאפשר לשמור על הקהילה עם גוונים רבים, תוך כבוד לצרכים ושמירה על האיזון העדין ביניהם, זה הכוח שלנו. אני באמת מאמין בזה. זו הזדמנות להוקיר תודה לכל מי שלקחו חלק בתהליך: לוועדת ההיגוי שהובילתי עם זהבה הראל, עם ענבר כהן, מירית בן אשר, יהודית בלום, מיטל אבטליון, יו"ר ועד עובדים היקרה עדי רון, עופר גורוש, צליל ששון, יעל חממי, רן פיינשטיין. חייב להגיד מילה מיוחדת

לעדי רון שהשקיעה שעות רבות של חשיבה, דיון והאחריות גם מאחורי הקלעים וגם בחלקה הקדמי בתוך כל הישיבות. ברוריה, בבקשה.

ברוריה אליעזר: סליחה.

אלעד ארזי: אני מודה לכולם על השעות הרבות של חשיבה, על דיון ואחריות. על תושבים רבים שהגיעו לכנס שיתוף הציבור והביעו את דעתם בכבוד ובהקשבה. וכמובן תודה למנהלת מחלקת החינוך היקרה שלנו, זהבה הראל, שיחד איתי הובילה את התהליך במסירות, במקצועיות. זהבה, תודה על הכל. טוב, זהבה אני מעביר את זכות הדיבור אלייך להציג את התהליך.

זהבה הראל: טוב, אני אגיד ככה, אני עוסקת בחינוך הרבה מאוד שנים וכל פעם מחדש אני מתרגשת. היום אני מתרגשת באופן מיוחד כי זאת זכות גדולה מאוד לעצב חינוך של יישוב ובטח יישוב שלי, יישוב להבים, ולכן אני מרגישה התרגשות עצומה. כל התהליך הזה נעשה מתוך אהבה גדולה, מחויבות גדולה ואמונה גדולה שאנחנו הולכים לדרך אחרת. היישוב שלנו בן 40 שנים. 40 שנים כל הקהילה נמצאת סביב בית ספר אחד ופעם ראשונה, אני חושבת שזה צומת היסטורית משמעותית, אנחנו יושבים ביחד עם הציבור וחושבים לאן פנינו, איך אנחנו רוצים את החינוך שלנו אחר, שונה, מתקדם, חדשני.

ענבר כהן: שנייה, שנייה, הוא לא בפנים, צריך להכניס אותו רגע. הוא עוד לא ביקש.

זהבה הראל: והכי הכי חשוב, אתה יכול לדבר על מערכת חינוך טובה, לדבר על מערכת, אבל בסוף המערכת פוגשת את הילד, את הפרט ואנחנו צריכים להיות מכוונים לצורכי הפרט. זאת בעצם הסיבה שקיבלנו החלטה, כפי שאלעד אמר, לפצל את שני בתי הספר. בבית ספר להבים אנחנו יודעים שיש 730 תלמידים. לא די בלהגיד שיש לנו 730 תלמידים, התלמידים שלנו הם עם צרכים מגוונים, האוכלוסייה שלנו מגוונת. אני לא יודעת אם אתם יודעים, יש לנו בבית ספר 74 ילדי חינוך מיוחד, ואני אומרת בגאווה, יש לנו מעל 100 ילדים שהם בקבוצת המחווננים והמצטיינים. עכשיו, שני הדברים האלה מחייבים אותנו מאוד כי הצרכים בסוף הם צרכים שונים וכאשר אתה עובד בבית ספר צפוף שאין בו מספיק מרחבי למידה, גם אם יהיה כאן הצוות המעולה ביותר, הוא לא יצליח לתת לכל פרט את מה שמגיע לו, זה עומד לנגד עיניי לאורך כל הדרך וכמובן לנגד עיני כולנו שמובילים כאן את מערכת החינוך. אז אלעד אמר, גם מרחבים חדשניים, גם מרחבים לתת לימוד פרטני, גם לתת מעטפת חברתית רגשית לכלל הילדים וגם לתת לימודים ברמה מאוד מאוד גבוהה כי מגיע לילדים שלנו. עכשיו אנחנו חוזרים ממפגש עם ההנהלה של אשל הנשיא ואנחנו, ילדי להבים, בעצם ממלאים את כיתות המצוינות באשל הנשיא וזה לא קורה סתם, בסדר? אז כאשר אתה הולך למהלך כזה משמעותי, התורה היא לא אצלנו בלבד. יש פה ציבור, יש פה אנשי חינוך ביישוב הזה ולכן הדבר הראשון שעשינו, כמובן בהובלה של אלעד, אני אומרת שזאת זכות גדולה שראש מועצה שם את החינוך במרכז העניינים של כל כך הרבה דברים ועשייה שיש פה ביישוב הזה, אבל חינוך הוא באמת אחד מעמודי התווך של היישוב הזה. הקמנו צוות היגוי. בצוות ההיגוי יש גם נציגי ההורים, גם מנהלת בית ספר, גם אנשי חינוך, גם את יעל היקרה השותפה שלי כי אנחנו לאורך כל הדרך אומרים "חינוך זה חינוך זה חינוך" ולכן אין

פורמלי בלתי פורמלי. אתה עושה מהלך גדול בחינוך - אתה צריך להתייחס לכל מה שקורה במערכת החינוך. אני רוצה להגיד שאחד הדברים שעמדו לנגד עינינו מההתחלה זה איך אנחנו מפצלים את בית הספר ולא מפצלים את הקהילה, כי קהילה שרגילה להיות סביב בית ספר אחד, פתאום כשיש שני בתי ספר זה עורר דאגה גדולה בקרב חלק גדול מהציבור שלנו ולכן כשיצאנו לשיתוף ציבור השאלה הראשונה שהייתה: "מה הופך בשבילך את להבים לבית?". כי להבים זה קהילה, להבים זה בית וזה לא פחות חשוב מחינוך טוב כי כשקהילה מפוצלת זה משפיע גם על מערכת החינוך. הקמנו צוות היגוי ואחר כך אמרנו יופי, יש לנו צוות היגוי אבל עדיין אנחנו לא יודעים הכל ויצאנו ל-"צא ולמד". הלכנו לכל מיני מקומות, ללמוד מה קורה במקומות אחרים, מקומות דומים לנו, מקומות פחות דומים לנו, אבל מקומות שהלכו לתהליכים כל כך גדולים ומשמעותיים. אחרי שעשינו את השלב השני, "צא ולמד", ישבנו לבנות את תהליך ההיוועצות עם הציבור. השקענו הרבה מאוד מחשבה איך בונים את זה, איך עושים את זה, מה נכון לעשות ובסופו של דבר אמרנו שעם כל הכבוד לנו, אנחנו גם צריכים אנשי מקצוע מצוינים שיסייעו לנו להוביל את זה. עשינו תהליך איתור של אנשי מקצוע מומחים לשיתוף ציבור, זה היה צעד מאוד מאוד חכם, מצאנו אנשי מקצוע מהמעולים בארץ והערך המוסף שלהם לתהליך הזה היה מאוד משמעותי, את זה אני אומרת על דעת כל צוות ההיגוי שלנו, ותכננו את כנס שיתוף ציבור וביום שישי, ב-6/2/2026, כאן בעולם הספורט שלנו הגיעו מעל 200 תושבים לשיתוף הציבור. אני אומרת לכם, גם זה שבאו כל כך הרבה אנשים, וגם האופן שבו שיתוף הציבור התנהל זאת גאוה ליישוב שלנו. הייתה שם אווירה כל כך טובה, חלק מהאנשים שנמצאים כאן היו שם. אחד הדברים החשובים להגיד שבעצם הציבור שהגיע היו לנו נציגים מכל השכונות והיו לנו נציגים של כל הגילאים, גם כאלה שכבר אין להם ילדים בתוך מערכת החינוך, גם הורים לילדים באשל הנשיא וכמובן לשאר הגילאים שיש לנו כאן. אתה לא יכול להוביל תהליך כזה בלי שאתה נמצא בקשר מתמיד עם משרד החינוך, גם במחוז וגם במטה. אנחנו בתוך התהליך הזה הגענו גם לירושלים להתייעצות עם מנכ"ל משרד החינוך, הדבר הזה הוא מאוד מאוד משמעותי, בסוף אנחנו לא אי בודד, יש משרד, השותפות של המשרד היא חשובה לנו והיא תמשיך ללוות אותנו בתוך התהליך הזה. בסופו של דבר עלו המון רעיונות והרבה קולות סביב השולחנות בתהליך ההיוועצות ורן היקר שלא נמצא איתנו כאן, הוא בעצם ריכז את כל הנתונים כי אנחנו התחייבנו כלפי הציבור ואמרנו שכל הקולות יישמעו ואנחנו ניתן מקום לכל הקולות וכל הזמן אמרנו לציבור שאנחנו בהתייעצות. בסוף הציבור לא מקבל החלטות. אחרי שאספנו את כל הנתונים, הנתונים הגיעו אל שולחן צוות ההיגוי, והיום ההמלצות מגיעות פה למליאת המועצה לקבלת החלטות סופיות. אז מה בעצם עלה שם? השאלה הראשונה והחשובה אחרי ששאלנו למה אתה מרגיש שלהבים היא בשבילך, זה מהם הקריטריונים לפיצול בתי הספר. חשוב להגיד שהנתונים שכתובים שם, 11 סבבים, 4 שולחנות, זה כי אנחנו חילקנו: היו שם 12 שולחנות והיו שם על כל שאלה 4 שולחנות ולא אותן צוות ישב באותן שולחן אלא אחרי כל שאלה אנשים הסתובבו בין השולחנות. זה היה הרעיון, כמובן, של אנשי המקצוע שהיו איתנו, ולכן כאשר אתם תמיד תראו שם בכמה סבבים זה עלה ובכמה שולחנות אותו רעיון.

עדי רון: כשהמספר המקסימלי זה 12.

זהבה הראל: מן הסתם, עכשיו, בעצם מה עלה שם סביב העניין הזה של קריטריונים לפיצול? חלוקה גילאית כקריטריון מוביל, מניעת תחרות ופילוג בקהילה שזה עמד כנר לרגלנו. שוויוניות בין בתי הספר כי אתם יודעים שאם אין שוויוניות אז יש מיד תחרות ואם יש תחרות זה עושה מאבקים וזה מיד מקרין על הקהילה, אנחנו יודעים את זה. הטרוגניות וגיוון בשכבות והייתה התנגדות לחלוקה גיאוגרפית, שגם נסביר למה. עלתה גם דילמה, יוסי, אתה מפריע לי. הייתה דילמה סביב אולי לפצל את בתי הספר סביב ייחודיות, זאת אומרת נגיד בית ספר לאמנות ובית ספר למדעים וכולי, ואני אתייחס בהמשך מה עלה סביב הדבר הזה. הקמת בית ספר חמ"ד, גם זה עלה בשולחנות ואני אתייחס לכל אחד עם מה שעלה שם בדיוק. כמובן שעלתה גם מחשבה אולי לעשות בית ספר אחד, הנהלה אחת עם שני קמפוסים. אז מה החלופות בסוף שנבחנו? החלופה הראשונה הייתה פיצול לפי אזור הרישום. כולנו יודעים שפיצול לפי אזור הרישום זה אומר פיצול של הקהילה. אנחנו גם יודעים שבשכונות שלנו בלהבים האוכלוסייה איננה שוויונית ולכן אם היינו הולכים לפי אזורי רישום, מן הסתם החלוקה לא הייתה יכולה להוביל לתוצאה שוויונית ועל הפילוג החברתי אמרתי. החלופה השנייה שנבחנה זה מאפיין ייחודי לכל בית ספר כפי שאמרתי, בית ספר לאומנויות, בית ספר למדעים, בית ספר אנתרופוסופי, כל מיני. מיד הבנו שהדבר הזה יביא לתחרות, לחשש שבית ספר אחד ייחשב לבית ספר טוב, בית ספר שני ייחשב לבית ספר חלש ושוב אנחנו לא נהיה מאוזנים. השאלה הנוספת שעלתה, האם אנחנו מחלקים לממלכתי וממלכתי דתי? אז קודם כל, עכשיו אנחנו גם נמצאים אחרי הרישום. אין הצדקה מבחינת הרישום לחלוקה לפי ממלכתי וממלכתי דתי. חיכינו לרישום, יש ערך לרישום. וכמובן, ברגע שאתה פותח בית ספר כזה ובית ספר כזה אז שוב, זה לא מאוזן, יש חשש מתיוג ואני חייבת להגיד שהאופציה הזו עלתה הכי פחות בשיתוף הציבור. מן הסתם שלושת החלופות האלה נדחו על ידי ועדת ההיגוי. ההמלצה שבעצם בסופו של דבר התקבלה היא המלצה גילאית, היא עלתה בכל השולחנות. זאת ההמלצה שהציבור המליץ עליה, אני יכולה להגיד כמעט פה אחד. מה היתרונות של החלוקה הזאת? אז אחד, לא מפצלים את הילדים. לא לוקחים שתי כיתות לפה ושתי כיתות לפה ואז אתה מפצל את השכבה ומפצל את החברויות בין הילדים, זה דבר אחד. הדבר השני, מה שאנחנו אומרים כל הזמן, זה שומר על מרקם הקהילה, שזה היה לנו מאוד מאוד חשוב כי בסוף כל האוכלוסיות יהיו בשני בתי הספר. זה גם מאפשר לנו לפתוח סוף סוף מודל ייחודי ברמה הארצית. המודל הזה לא קיים במקומות נוספים, אנחנו מכירים אולי מקום אחד, ואני חושבת שיש לנו הזדמנות לפתח מודל שיבואו ממקומות אחרים וילמדו ממנו שזה כמובן מאפשר שאם אתה מחלק גן עד ג' וד' עד ו', אז אתה מדייק את הפדגוגיה שלך לשלבי ההתפתחות של הילדים ואתה משאיר את הילדים הקטנים בתום של ילדים קטנים. ככה עדי הביאה את אחת הדוגמאות, אתם יודעים מה עושים עם הפלאפונים שהילדים הגדולים משתמשים בהם לילדים הקטנים? רק דוגמה אחת ויש עוד דוגמאות רבות אחרות שכשאתה משאיר את הילדים הקטנים בתוך איזושהי חממה יש לזה ערך משמעותי בעיני, אני מאוד מאמינה שהשקעה בגין הרך היא בעלת ערך גדול כי כשאתה מייצב את התשתית אז המגדל יעמוד הרבה יותר יציב. אבל גם בתוך זה יש אתגרים ואנחנו לא רוצים להסתיר את האתגרים ואני רוצה גם לדבר עליהם. בעצם זה יוצר עוד מעבר, כן? א-ג', מעבר לד' ובסוף ו' מעבר נוסף. מעברים עושים טלטלה לילדים, אי אפשר להתעלם מזה, כל מי שאיש חינוך יודע. זה מחייב אותנו לבנות מנגנוני שיתופי פעולה מובנים, חזון משותף ואשכולות למידה אחידים, זה מאוד משמעותי. עכשיו, אמרתי, באנו מישיבה משותפת עם אשל הנשיא, אנחנו בנינו תוכנית מעברים מצוינת שמפיעה על הישגי התלמידים, מעברים בין כיתה ו' עד היום לבין

חטיבת הביניים של אשל הנשיא וראינו היום, מי שהיה שם, כולל נציגי הורים שהיו שם בישיבה, ראינו איך זה משפיע על ההישגים. האתגר, אמרתי, מעבר נוסף לילדים, אנחנו חייבים לבנות את זה, יש לנו אחריות על זה ואנחנו צריכים לעשות את זה כמה שיותר חכם, כמה שיותר רך וכמה שיותר מסונכרן בתוכניות השונות, גם תוכניות לימודיות וגם תוכניות חברתיות-רגשיות. הדבר הנוסף זה הפרדת הבוגרים מהצעירים. אנחנו יודעים שהבוגרים מהווים מודל חיקוי לילדים הצעירים, לעיתים יש חניכה של הגדולים את הקטנים ואני אומרת לכם, כמו שאנחנו היום, למרות שאשל הנשיא נמצא שם, אנחנו מחברים בין בני הנוער שלנו שם לקהילה שלנו כאן, זה בסוף פונקציה של תוכניות עבודה. חונכויות יכולות להימשך, פעילויות משותפות יכולות להימשך, אם אתה בונה את זה נכון זה לא מה שצריך למנוע את ההחלטה שהצגתי לעיל ולכן ועדת ההיגוי המליצה שיהיו לנו שני מוסדות נפרדים עם סמל מוסד שונה והנהלה נפרדת. למה סמל מוסד שונה והנהלה נפרדת? אנחנו בדקנו שאם היינו עושים שני קמפוסים עם הנהלה אחת אנחנו פשוט היינו מפסידים הרבה מאוד תקציבים ואנחנו לא יכולים להרשות לעצמנו את הדבר הזה. עכשיו, אמרתי לכם שאחד הדברים שהיו לנו חשובים זה שבסוף הקהילה שלנו מגוונת אז איך אתה בסוף נותן מענה לצרכים השונים שנמצאים בקהילה? דרך אגב, השאלה הזו באירוע של שיתוף ציבור זאת הייתה שאלה שתלינו אותה לאורך כל הקירות כדי שכל הזמן נזכור את הדבר הזה, איך בסוף אתה נותן מענה למגוון הצרכים בקהילה, שזה בעינינו מאוד משמעותי. מה שעלה זה כמה וכמה דברים: אחד, שבשני בתי הספר יהיה מענה רגשי וחוסן נפשי. זה גם צוין במקום מאוד מרכזי ואנחנו לא צריכים לספר לקבוצה הזו מה קרה בשנים האחרונות לילדים שלנו ומה הם עברו ואיזה טלטלות ואני רואה את זה, לאיזה סיטואציות ילדים מגיעים אז זה לא מפתיע. למידה מותאמת אישית: דיברנו על פרט, דיברנו על חשיבות של התייחסות לכל תלמידה ותלמיד. חינוך לערכים וקבלת האחר, דיברנו על זה היום גם, אתה יכול להיות מאוד מאוד חכם ולהגיע להישגים מאוד גבוהים אבל קודם תהיה בן אדם או תהיה גם בן אדם שזה בסוף כמרכיב המרכזי שלנו בחברה הישראלית וכמובן מיומנויות של המאה ה-21. אלה בעצם חייבים להיות בשני בתי הספר, בעיניי חייבים להיות בכל בתי הספר, אבל בטח בשני בתי הספר. צרכים נוספים שעלו זה זהות יהודית, שזה עלה בדי הרבה סבבים בשולחנות. מצוינות במדעים, אומנויות וספורט. שייכות לקהילה ולישוב. אנחנו צריכים להשקיע בזה, זה לא מובן מאליו. חיבור לטבע ולמידה חווייתית, תזכרו, יש לנו פה שלושה גני יער אז החיבור לטבע כאן אנשים בציבור שלנו מאוד אוהבים את זה ורוצים את זה. אנחנו יודעים שבית ספר נוסף מחייב גם גיוס צוות חינוכי נוסף, איכותי, אומנם חלק מהמורים מבית הספר הזה יעברו לבית הספר החדש אבל אנחנו נצטרך גם לגייס מורים נוספים. אמרתי קודם, חשיבות של שותפות המשרד, אלה הסוגיות משמעותיות למשרד-

ענבר כהן: שנייה, שנייה, שלושה גני יער בכל-

זהבה הראל: אני אדבר על זה.

מירית בן אשר: אמרת שלושה ולא הבנתי איך שלושה.

זהבה הראל: אני אציג גם את הנושא של הגנים. וחינוך לעצמאות וכישורי חיים, אתם יודעים שהיום כבר מכניסים חינוך פיננסי וכבר אצלנו פה בבית ספר יש חינוך פיננסי, אנחנו צריכים להוציא את הילדים שלנו

עם כישורי חיים, יש לזה ערך גדול ואני לא צריכה להסביר לכם, כולכם הורים, כולכם יודעים למה זה חשוב. התשתית החינוכית המשותפת לשני בתי הספר קודם כל: לא אלימות, שוויוניות, רווחה, מוגנות. אתם יודעים כמה השקענו בנושא של המוגנות כאן, מיומנות העתיד וכן, אנחנו שואפים למצוינות. אנחנו נגיד את זה בקול רם, אנחנו רוצים את זה עבור הילדים שלנו. אשכולות הלמידה, עולמות התוכן שבעצם עלו בתוך שיתוף הציבור: יהדות ומורשת ישראל, סביבה וטבע, מדעים ואומנויות כאשר מה שחשוב זה לא רק מה התחום אלא איך, יש פה מנהלת בית ספר, איך אתה לומד את התחום, איך אתה יוצר מומחים לתחום. גם להביא אותם לידי חקר, יצירה, יוזמה, סקרנות, זה יעמוד כנר לרגלנו כשאנחנו מדברים על התחומים השונים או על האשכולות השונים שנבחרו כאן. מה עלה בשאלה בשיתוף הציבור, איך בסוף שומרים על קהילה אחידה, על מרקם קהילתי? נתנו לזה שאלה כי אנחנו חושבים, כפי שאמרתי קודם, שזה מאוד חשוב. אז קודם כל, אם אתה עושה חלוקת גילאים לשני בתי ספר, אז הילדים נשארים ביחד. הם מתחלקים לאורך ולא לרוחב וזה משאיר את הילדים ביחד, משאיר את החברויות ביחד. אנחנו מחויבים לפעילות משותפת בין שני בתי הספר, אנחנו צריכים להימנע מחלוקה מגזרית ואתם יודעים על כל המגזרים שאנחנו מכירים בתוך הקהילה שלנו, חשוב מאוד להקפיד על מה שאמרתי קודם, איך הגדולים עדיין ממשיכים להיות בקשרים עם הקטנים ועבודה משותפת של ההנהלות ושל צוותי המורים. כל זה איך אפשר לעשות אותו? אז קודם כל, אמרתי קודם, אירועים משותפים לתלמידי שני בתי הספר, מבנים ארגוניים משותפים, הנהגת הורים משותפת, יש לנו היום למשל לכל גני הילדים ביישוב, מה שנקרא "הנהלת הגיל הרך", יש גנים שונים אבל הנהגה אחת. אז הנהגת הגיל הרך, מועצת תלמידים משותפת, מועצת תלמידים שחונכת מועצת תלמידים, פעילויות בלתי פורמליות, כל המערך הבלתי פורמלי יש לו ערך מאוד גדול בחיבור בין שתי האוכלוסיות. אנחנו הגענו למסקנה באמצעות צוות ההיגוי שהדרך הטובה ביותר לשמור על הדבר הזה זה למנות בכל בית ספר רכז קהילתי שזה יהיה התפקיד שלו, כי אחרת אתה יכול להצהיר את זה אבל אם אתה לא לוקח מישהו שמקדם את זה, זה עלול תוך כדי סדר היום ככה ללכת לאיבוד ולכן כמובן שלנו כמחלקת חינוך ומועצה יש תפקיד מאוד משמעותי לדבר הזה. מה קורה עם גני החובה שלנו? אז יהיה לנו בשנה הבאה, אני גם רוצה לשמוע יוסי, יהיה לנו בשנה הבאה, יש לנו סך הכל נכון לרגע זה 98 ילדים לגני חובה. יש עדיין רישום, לא רישום באתר, מועד הרישום הסתיים אבל התושבים שלנו יודעים שהם לא יכולים לבוא לכאן ולא למצוא מסגרת חינוכית אז הם באים. הם באים לאט-לאט והם באים והם באים כל הזמן. נכון לרגע זה יש לנו 98 ילדים בגני חובה, בשנה הבאה יהיה לנו גן ממלכתי דתי שהוא יהיה גן אוטונומי מחוץ לבית הספר. גן יער, החובה בגן יער ייכנס כחלק מהחטי"צ בתוך בית הספר ובנוסף עוד שני גני חטי"צ. סך הכל, שלושה גני חטי"צ בתוך בית ספר. על מה אנחנו צריכים להקפיד? המספר הוא רק חלק. אנחנו צריכים להקפיד שכל הגנים יקבלו את אותם המשאבים, אנחנו צריכים להקפיד שתהיה חלוקה שווה של ילדי המגזר בין כל גני חטי"צ. לא יכולים להיות בין ילדי מגזר בגן חטי"צ אז לכן הדגשנו שבכל גני חטי"צ-

ענבר כהן: הם יכולים, הם פשוט לא הולכים.

לורן אבישר אביטון: יכולים להיות ילדי מגזר בחמ"ד.

זהבה הראל: נקודה רגישה, אני מבינה. עובדתית זה לא קורה. נגיד ככה, לאור העובדה שגנים ייחודיים בלהבים כל כך מצליחים אז אנחנו אמרנו שגם שני הגנים הנוספים ובכלל, צריך למצוא ייחודיות גם לגנים האחרים ולכן אם גן יער נכנס לתוך בית ספר, דיברנו היום גם עם הנהלת בית הספר, אז גם לשני גני החט"צ האחרים צריך לפתח ייחודיות כי זה מאוד מאוד חשוב שלא רק לגן יער תהיה ייחודיות. אמרנו שהגן חובה חמ"ד נמצא מחוץ לבית הספר. אני רוצה להגיד לכם משהו חשוב, יש לנו השנה גן אחד שהוא טרום טרום וטרום חמ"ד, בסדר? כל הפעילויות הן פעילויות משותפות. מוזיקה, נסיעה לסימפוניטה, יום העצמאות, מפגשי גנות, מפגשי סייעות, הגן שהיום הוא גם חמ"ד הוא בעצם שותף לכלל הפעילויות של כל שכבת גני הילדים וזה מה שאנחנו רוצים לעשות גם ככל שניתן כי גן חמ"ד הוא מחוץ לחט"צ אבל כן צריך לשאוף לכך שהפעילויות תהיינה פעילויות משותפות.

מירית בן אשר: זה משהו שנעשה היום עם גן חמ"ד הקיים?

זהבה הראל: זה בדיוק מה שאמרתי. כל הפעילויות היום, גן חמ"ד נמצא כבר שנתיים, כל הפעילויות הן משותפות. פעילות של יום העצמאות, פעילות מוזיקה, כניסה לגן מוזיקלי, פגישה של גנות, פגישה של סייעות, למידה של סייעות, של כולם ביחד. זה עיקרון שאנחנו מקפידים עליו מאוד והוא בעיניי מאוד מאוד חשוב כדי לשמור על הקהילה שלנו, ובכלל אני חושבת גם על החברה שלנו כחברה שלא הולכת לפילוג אלא הולכת לביחד. נקודה אחרונה וחשובה מאוד, שלקראת כיתה א', בסוף גן החובה כל הילדים יתחלקו מחדש לכיתות א', כי תזכרו מה אמרנו, אשכולות למידה, אז צריך לאפשר לכל הילדים באופן שווה לבחור את אשכול הלמידה שהם רוצים. כדי שזה יקרה, צריך שכולם יבואו מאותו מקום. אז מה אני אגיד לכם, אני מבקשת להודות, אלעד אמר את זה קודם, אבל אני רוצה להודות לך, אלעד, על ההשקעה, על החשיבה, על ההליכה יד ביד, על האומץ. על האומץ, כי להוביל תהליך כזה זה לא כזה פשוט ועוד עבודה רבה לפנינו, זה רק השלב הראשון. אז תודה רבה, תודה לצוות ההיגוי, למיטל מנהלת בית הספר שהיה חשוב לנו מאוד שהיא תהיה איתנו, מירית, תודה רבה, תודה לענבר שעושה לנו הרבה בעיות אבל אנחנו מודים לה על זה שהיא גורמת לנו לחדד ככה כל מיני דברים כדי לדייק אותם. תודה ענקית ליהודית בלום, אשת חינוך של הרבה מאוד שנים, מפתחת, מנהלת, היא ניהלה כאן את בית הספר, היא הייתה שותפה שלנו והעצות שלה מתחום החינוך, עצות חשובות מאוד מאוד. שותפה לדרך, בכל רגע נתון אפשר היה להרים אליה טלפון, עדיין, לא "היה", עדיין, להרים אליה טלפון ולהתייעץ איתה. תודה לך עדי, לא רק על מה שאת עושה אלא על זה שאת הבאת את כל הנהגת ההורים להוביל את השולחנות בשיתוף הציבור. תקשיבו, זה לא מובן מאליו בכלל. מי שהוביל את השולחנות זה הנהגת ההורים שלנו והם באו ליום הכנה, זה לא שהם באו באותו יום אלא הם באו ליום הכנה של הרבה מאוד שעות כדי לעשות את זה במקצועיות ומתוך מחויבות, אז תודה, עדי. לאנשי החינוך ביישוב, אני חושבת שכשיש לך כל כך הרבה אנשים שמבינים חינוך אתה עוד יותר מאותגר ואתה רוצה עוד יותר לעשות את זה טוב אז תודה על זה ותודה לכולכם, אתם כאן ולתושבים שהשתתפו בשיתוף ציבור ולא להשגת השתתפו בשיתוף הציבור, תודה על האמון כי רק על בסיס אמון אפשר להתקדם. אז אנחנו מקווים שנעצב נכון את עתיד החינוך שלנו. תודה רבה על ההקשבה.

אלעד ארזי: זהבה, תודה רבה. אנחנו נעשה עכשיו סבב. עדי, את יכולה להיכנס לשולחן? שישמעו אותך גם פשוט. אני רוצה שגם עדי, יו"ר ועדת הורים תתייחס. ברשותכם, עדי, אנחנו נתחיל ממך את ההתייחסות, אחרי זה נגיע לענבר ונעשה הפעם סבב קצת הפוך.

חלי אללוף יום טוב: לא לשכוח את יוסי. יוסי איתנו.

אלעד ארזי: סליה. טוב, אז עדי רון.

עדי רון: אז אני אומר את הדברים בצורה הכי ברורה ונחרצת שיכולה להיות. ההורים בלהבים, הורי בית הספר היסודי, בצורה מאוד מאוד ברורה וחד משמעית, הדבר שהכי הפחיד אותם מהשינוי הגדול הזה זה הפיצול לשני בתי ספר נפרדים. זה שתהיה סיטואציה של תחרות בין שני בתי הספר, שהילדים בשכבת גיל לא יכירו אחד את השני, שהם לא יגיעו ביחד לחוגים ולמסגרות שבמחוז לשעות בבית הספר. שבאמת, יהיה אפילו איזשהו סוג של יריבות. יש פה אנשים שהגיעו מבחוץ, מישובים אחרים, הם מכירים את זה. הם באו ללהבים כי הם רצו לגדל את הילדים שלנו כאן בחממה, במקום קטן וכמו שלבית ספר אחד יש הרבה מאוד יתרונות, ראינו בשנים האחרונות שיש לו גם הרבה מאוד חסרונות, הבית ספר ענק ועם כל המורכבות של הילדים, עם כל מה שהמדינה הזו עוברת בשנים האחרונות, הקשיים הפכו להיות הרבה יותר משמעותיים. הגענו להבנה מאוד מאוד ברורה שהילדים לא מקבלים את המענה הכי טוב והכי מיטבי שיכול להיות עם כמה שהמועצות משקיעות ועם כמה שבאמת מנהלת בית הספר מדהימה ויוצאת מגדרה והצוות עושה כל מה שהוא יכול, בסוף לנהל בית ספר של 730 ילדים זה אתגר שבאמת מאוד קשה לצלוח אותו ומצאנו אוזן קשבת במועצה שבאמת הייתה מוכנה להקשיב מחדש ולפתוח את כל העניין הזה לתהליך מחדש. אני חושבת שקיבלנו מתנה ענקית ממשרד החינוך. אני לא יודעת כמה אנשים פה מבינים את האירוע, לקבל ממשרד החינוך שני בתי ספר יסודיים כאלה קטנים, באמת אני משתמשת במילה אפילו בוטיקים, לא בטוחה שזה קיים בהרבה מאוד מקומות, לאפשר לנו להגשים חלום של בית ספר לילדים קטנים ובית ספר למתבגרים הקטנים שלנו שכמו שאתם יודעים כבר מגיל 9 הם מתחילים להשתגע הורמונלית ולקבל טלפונים ולהיות ברשות. אני חושבת שיש פה הזדמנות שהיא פשוט לא פחות ממדהימה, יש לנו הזדמנות להפוך את בתי הספר האלו למצוינים, למובילים, לתת לילדים שלנו גם את המענה הפדגוגי כמובן שכולנו מאוד שואפים ורוצים ולהוביל אותם למצוינות אבל גם לתת להם את המענה הרגשי של יועצות ושל פסיכולוגים ושל שעות ושל פיצולי כיתות, של דברים שבאמת לא קיימים באף מקום אחר. התהליך שעברנו פה הוא לא מובן מאליו. אני ממש ממש רוצה להודות לכולם כאן שאפשרתם לנו, ההורים, להביע את דעתנו, להיות חלק מהדבר הזה. אני באמת לא יודעת מה קורה במקומות אחרים אבל לנו זה לא מובן מאליו, אנחנו מאוד מאוד מעריכים את השותפות ואת החשיבות שנתתם לנו פה בכל התהליך הזה. היה תהליך ארוך, לא פשוט, ההחלטות פה הן מאוד אמיצות ואני רוצה לפנות אליכם, חברי המועצה שאמורים להצביע היום. אני פונה בשם כל ההורים ומבקשת מכם לקבל החלטה אחראית שבאמת תשליך על העתיד של הילדים שלנו. אנחנו נמצאים כבר בנקודת זמן שהיא באמת מאוד מאוד קריטית. אנחנו בתחילת מרץ עוד רגע, התהליך הזה חייב לקרות אם אנחנו רוצים שהילדים בראשון לספטמבר ייכנסו לשתי מערכות טובות, יציבות, משמעותיות,

שנצליח להביא לפה סגל, הוראה טוב, הנהלה מצוינת גם בבית הספר החדש, הדבר הזה חייב לעבור היום. אז אני באמת ממש מבקשת מכם בשם ההורים שתקבלו החלטה אמיצה ואחראית עבורנו.

אלעד ארזי: תודה עדי. ענבר,

ענבר כהן: אני הפעם לא אתייחס כל כך לתהליך, אני אתייחס יותר למה שקרה בעיניים שלנו בתוך הקהילה, איזה מקום הקהילה תפסה בתהליך הזה. הוא היה תהליך מאוד מאוד ארוך, עם טלטלות מאוד גדולות ומשמעותיות גם בתוך המועצה וגם מחוץ למועצה. אני חושבת שעבורנו הצומת הראשונה הייתה במקום שחשבנו על התהליך ועל איך הוא צריך להיות וזהבה אולי לא סתם אומרת שאנחנו, אני בכוונה מדברת ברבים כי זה לא אני עושה צרות, זה אנחנו עושים צרות ברבים. כולם עושים צרות. כשעשינו סטופ לתהליך ביום בהיר אחד שנחווה מאוד קשה וביקשנו שהתהליך יהיה מאוד מסודר, מאוד שקוף, עם ייעוץ חיזוני שילווה את כל התהליך ושאנחנו ממש מבקשים שהדברים האלה יעמדו לנגדנו לכל אורך הדרך ולשמחתנו אלעד הסכים ותמך וליווה את התהליך הזה אבל זה באמת לא היה קל לאף אחד, לא בצוות העובדים של המועצה, לא לאלעד, ברגעים גם לא לנו, אבל זה מאוד היה ברור שהתהליך הזה הוא התהליך הכי חשוב שהקהילה שלנו תעבור. הוא הכי משמעותי בעיניי ואני אמרתי יותר מפעם אחת לאלעד שחינוך מצוין הוא יותר חשוב מכל תהליך אחר כי הוא זה שיביא את האוכלוסייה החזקה ללהבים ולא שום דבר אחר ופה צריך להקפיד ולהיות מאוד ברורים במה אנחנו רוצים שיקרה. הייתה לי אמירה ברורה וזה כן אני יכולה להגיד קודם כל בשם עצמי אבל עם תמיכה מאוד גדולה של הסיעה מאחוריי מהיום הראשון. הפוסט שזעזע את הקהילה ועשה את הבלאגן כי ענבר אמרה שבית ספר חמ"ד לא יהיה בלהבים. בית ספר חמ"ד לא יהיה בלהבים לא כי הוא בית ספר ממלכתי-דתי. בית ספר חמ"ד לא יהיה בלהבים כי הוא פוגע באוכלוסייה החילונית ובבית הספר שקיים בלהבים ולא משום טעם אחר ולא משנה איך ינסו להפוך את הפוסט הזה ככה, קדימה, מאחורה, מהצדדים, זו הייתה הסיבה העיקרית שלא יהיה בית ספר חמ"ד בלהבים כרגע. לא יהיה בית ספר חמ"ד בלהבים כי בלהבים החינוך חייב להיות מצוין לכולם ובית ספר חמ"ד בלהבים המשמעות הישירה שלו הייתה כרגע בית ספר שני דו לשוני ולזה לא הסכמנו, זה משהו שהיה נראה לנו לא נכון שיקרה בשום דרך ובשום צורה ומשם יצאנו לדרך. אני כן אזכיר שתמיד היה קל לקרוא את הפוסט הזה רק בחלק העליון שלו ולא בחלק התחתון שלו שאמרתי ויישרתי מבט גם לקבוצה שלי שאני לא אהיה קיצונית בשום שלב ואני לא אהיה מיליטנטית ויהיה מקום לכולם ואנחנו נמצא דרך בכל אחת מהאופציות שיהיה מענה מגוון לכלל אוכלוסיית להבים. אמרתי את זה ביום הראשון, אמרתי את זה מיליון פעם בפני השולחנות העגולים ואני עומדת מאחורי זה גם היום, פלורליזם הוא לא חד צדדי. פלורליזם במהות שלו ידאג לכל אוכלוסיית להבים על כל הגוונים ועל כל הקשת שלה גם כשאני לא אוהבת את זה או לא מרוצה מזה. התקופה אחרי הפוסט הייתה מזעזעת בשבילי בעיקר, אני חטפתי אש ממכל המקומות ביישוב וחבל אבל גם הדלת של הבית שלי הייתה פתוחה ומאז ועד אתמול, ימים ולילות, שישי ושבת, כיתתי רגליי בין בתים ביישוב והרבה פעמים אצלי בבית לעלייה לרגל כדי להסביר מה אני מאמינה ומה אני חושבת ומה נכון או לא נכון שיקרה. אני כן יכולה להגיד לציבור בלהבים תודה רבה על המוכנות ועל השותפות להגיע לשולחנות העגולים כמו שהוא הגיע לשולחנות העגולים. לא היה שם בן אדם שלא עשה עבודה מאוד יסודית

ומשמעותית לפני השולחנות העגולים גם לבדוק וגם לנסות להבין איך נכון לו להגיע לשולחנות העגולים ומה הדעה שחשוב לו להביע וכל השותפים בשולחנות העגולים בעיניי הם השותפים המהותיים לתוצר הסופי של העבודה של ועדת ההיגוי. זה לא אנחנו, לא ועדת ההיגוי, לא אף אחד הייתה לו איזו אמירה שהיא יותר משמעותית מהאמירה של השולחנות עצמם וצריך לתת לזה ערך ובעיניי זה גם משהו שצריך ללוות אותנו. המקום שאומר שיש לקהילה שלנו מקום משמעותי ביכולת להשפיע ולהבין לאן היישוב הולך, קהילת להבים היא קריטית. הרבה פעמים בתוך הדרך אמרו לי "להבים היא לא קהילה". להבים היא לא קהילה? להבים היא קהילה והקהילה הזאת זה הבית שלנו ואנחנו נמצאים שם כל הזמן אחד בשביל השני ללא הבדל בדעות שלנו, בעמדות שלנו, בסוף הילדים שלנו הם חברים מאוד מאוד טובים, בין דתיים וחילוניים וערבים ויהודים ואנחנו קהילה ואנחנו מחזיקים את הקהילה הזאת ברכות ובעדינות ונותנים לה ללכת דרך וזה הסיבה שאנחנו באים לגור כאן ואת זה צריך לשמר ועל זה לא צריך לוותר. התהליך הזה הוא לא מושלם בעינינו. הפתיחה של גן חמ"ד זעזעה וטלטלה אותנו ובימים האחרונים כולנו היינו בסאגה חדשה ומורכבת והסתכלנו עליה עמוק עמוק וחשבנו עליה מכל הכיוונים וקהל הקהילה שעומד מאחורינו הביעה חששות ודאגות מאוד משמעותיים מהתהליך. גם כאן אנחנו במרתון של 24 שעות יחד עם אלעד כדי לנסות להבין שהדברים נכונים בעינינו והדגשים היו מאוד ברורים ואני אגיד אותם עוד פעם כי זה לא "לא" דתי, זה היה שוויוני ושחלוקת המשאבים תהיה ברורה ומדויקת בין כל הגנים ושכל ילדי גני החובה בלהבים יקבלו את אותם תנאים בכל ההיבטים שהיו לנו חשובים: גם במשאבים, גם בילדי המגזר שגוזלים אנרגיה אחרת מכל גנת ביחס לילדים האחרים אז שהם יהיו מאוזנים בין כל הגנים, גם מהמקום שלבית הספר יהיה שפתח מאוד ברור עם ארבע כיתות מאוזנות והטרונגיות, לא רק במקום של הבנים, בנות וכדומה בכיתה, אלא שבכל כיתה יהיה באמת קבוצה מזרם היהדות, זרם המדעים, זרם של לא יודעת מה, כל אחד מארבעת הזרמים כי זאת קהילת מדינת ישראל שהולכת להיות והקהילה הזאת תפתח שיח שהוא הטרונגני, שהוא משמעותי על כל הגוונים של האוכלוסייה. אני ממש מקווה שהתהליך הזה היום סוף סוף יוכל לצאת לדרך כי מה שעשינו עד עכשיו זה רק היה הפרומו ושנצליח לתת את הגיבוי למועצה לעשות את מה שנכון לעשות כדי שנתחיל בדרך חדשה בחינוך ואני מסכימה עם עדי במקום הזה שלילדים שלנו מגיע חינוך מצוין, ולא טיפה פחות מזה. והאחריות היא עלינו. האחריות כרגע עוברת אלינו. זהו נראה לי.

אלעד ארזי: תודה, ענבר.

לורן אבישר אביטן: טוב, אני אקצר כי אני כתבתי לעצמי פחות או יותר את מה שהיה כתוב במצגת אז אני אקצר ואני אגיד, קודם כל תודה לכל המשתתפים ותודה על התהליך שעשיתם ואני מאוד מאמינה ומעריכה את התהליך ותודה על העבודה הקשה שלכם. אני מאוד מסכימה עם ערך הקהילה שאת תיארת, מאוד, ואני חושבת שאם היה לי חלום אחד פה ליישוב זה זה, זה קהילה שזה בכלל לא משנה מאיפה אתה מגיע, מי אתה, מה שם המשפחה שלך ומה קורה אצלך ואנחנו כולנו ביחד ואני מאוד מאמינה בזה, זה נשמע קצת פלצני אבל מאוד. אני התייעצתי עם הרבה מאוד נשים, בעיקר נשים אבל כמובן גם גברים, חברות, כדי להבין מה כולם צריכים, מה יושב להם, מה כואב להם, מה עד עכשיו היו הבעיות כדי לגבש איזושהי דעה ואני מאוד מאמינה במודל הזה, מאוד. מהיום הראשון האמנתי בו ובטח ובטח אחרי הרבה מחשבה ודיונים

ושאלות קשות. אני אגיד את זה ממש במילה, כשאני גדלתי פה באתי בכיתה ג', אחד הדברים הכי מדהימים בעיניי בלגדול בלהבים היה השכבה שלנו. אנחנו השכבה. אין ילד בשכבה הזאת שאני לא מכירה, אין ילד בשנתון שלי שלא למדתי איתו, הייתי איתו, חברה שלו. עלינו לאשל הנשיא מגובשים כחבורה, זה נתן לנו כוח מטורף לעלות לאשל הנשיא כשאנחנו כולנו ביחד ולא פתאום אני לא מכירה חצי מהילדים בלהבים בשכבה שלי. זו אחת הטענות הכי חזקות מבחינתי למה בית ספר כזה. אני לא אגיד את כל השאר כי זה באמת מה שאמרתם, ממש ממש ככה. הגיבוש לקראת אשל הנשיא הוא אחד הדברים שיושב לי מאוד חזק. מילה אחת על החמ"ד, אני יודעת שזה היה משהו מאוד מאוד חזק פה, אני פתחתי באמת אוזן קשבת לשמוע למה כן, למה לא וקראתי גם לא מעט. אחד הדברים שלי הכי חשובים בבית ספר לילדות שלי, לילדים שלנו זה, אני כמובן מאמינה בהרבה מהערכים של חמ"ד, כן? אפילו שאני חילונית אבל הערכים שבעיני הכי קריטיים זה ערכים לגיוס, ללהט"ב אפילו. אסור שיהיה ילד אחד שירגיש לא במקום, לא בסדר, אני לא שייך, לא מקבלים, אין דבר כזה מבחינתי. אני לא יודעת לאן בית הספר הזה היה הולך אבל כולם שווים, חינוך לקבלת האחר, חינוך למצוינות ואני חושבת שזאת הדרך לעשות את זה. תודה.

אלעד ארזי: תודה, מרים?

מרים אלגרבלי: טוב, קודם כל אני חייבת להגיד כמה זה באמת אמיץ ומאוד מרגש כל התהליך, מאוד מעמיק, מאוד רציני ובעיקר אני מאמינה גם שנושא פרי. אני יכולה לספר מהחוויה האישית שלי, אני הקמתי בית ספר כאשר פיצלנו את הקהילה. שני בתי ספר, אי-ו' ולא חשוב גם איפה. אני חייבת לומר, כמנהלת בית ספר זה היה לי קשה ביותר. תחרות מצד אחד מביאה באמת תחרות שהיא יוצרת דברים מאוד שליליים אבל מצד שני גם מאתגרת ומה שזה עשה לנו בקהילה זה ממש פיצול וכל קהילה בנתה לעצמה את הייחודיות שלה ואנחנו טובים יותר ואנחנו טובים פחות והיו השוואות והחלק שבאמת היה הכי מאוד קשה זה לנסות ולגשר או לחבר בין שתי הקהילות ואני מהיום הראשון כשהחליטו באמת על שינוי בית הספר של החטיבה ליסודי, היה לי ברור שכך צריכה להיות החלוקה. אי-ג' ו-ד' ו' ובאמת מאותן סיבות שמנו כאן ומנו גם בעקבות עשייה ובחינה של מה שעולה מהציבור, אז זה מה שאני חושבת שנכון יהיה לעשות אבל לי מאוד חשוב לציין כמה דברים שבאמת, מניתם פה אתגרים שהם מאוד משמעותיים והדבר הכי חשוב זה באמת לקיים את כל אותם הדברים, איך ליצור שתהיה אכן קהילה אחת ופעילויות משותפות ושיתופי פעולה וחשיבה משותפת של הורים, הנהגה של הורים משני בתי הספר ובאמת שהדברים יבואו לידי ביטוי ביומיום. לא בהצהרות, "אוקיי, זה מה שאנחנו רוצים להוביל". באשר לחמ"ד, אני חייבת להגיד, מכירה את זה מקרוב, בחמ"ד מחנכים לסובלנות, מחנכים לתורה, מחנכים למעשים טובים ומחנכים לציונות ולאהבת הארץ כך שבאמת יש המון דברים טובים גם להגיד על חמ"ד. רשמתי לי שזו באמת הזדמנות חד פעמית לבנות איזשהו מודל שיהיה "אור לגויים", אם נגיד את זה כך, והכי הכי חשוב אולי לקחת בחשבון את כל האוכלוסיות. זאת אומרת שבאמת שוויוניות לכלל האוכלוסיות שצריך לקחת אותן בחשבון והם אלה שבונים את הקהילה שלנו. וכמובן, אני ככה סימנתי לי, איכות ההוראה. בסופו של יום זה קם ונופל על איכות ההוראה, מי הם האנשים שמובילים את החינוך שלנו, לא את התכנים ולא את מה שהולכים ללמד אלא באמת את הערכים ואני חושבת ששם צריך להשקיע הכי הרבה. זהו, ובהצלחה, מחזקת את ידיכם.

אלעד ארזי: תודה רבה, צחי.

צחי ארזי: טוב, נעשה את זה קצר. קודם כל אני אתחיל בתודה רבה לכל מערכת החינוך על התרומה שלה, זה לא מובן מאליה ולהנהגת ההורים, עופר ועדי שהם חברים טובים שלנו בלי קשר אבל הזמן שלהם שהם מקדישים בשביל לייצר סביבה טובה לילדים שלנו. כל התהליך הזה אני מבין שהוא מורכב ולא פשוט והנה, אנחנו בישראל האחרונה כבר ומצליחים להגיע למקומות שאנחנו רוצים, אז ישר כוח על זה. לא אומרים שבחו של אדם בפניו אבל גם לאלעד מגיעה איזו מילה, אנחנו אומנם חברים טובים, אבל מגיע לו, אני יודע כמה הוא התרוצץ על הדבר הזה וכמה הוא רץ והשתולל ובדק ועשה ועבד ימים כלילות. הכי קל היה לו להשאיר את חטיבת הביניים, זה היה התהליך הכי פשוט בשבילו אבל הוא רצה לעשות את הכי טוב בשביל הילדים שלנו ועל זה מגיע לך כל הכבוד. בעניין של החמ"ד, כולנו מבינים שזה לא היה פרקטי לבצע את זה פה בישוב אבל לי כתושב בישוב שמאוד מאוד אוהב את הישוב הזה, מאוד, וכל דקה שאני גר פה זו באמת מתנה גדולה. אני כן הייתי רוצה שיהיו תכנים ציוניים בתוך בית הספר. הייתי כן רוצה לחזק את הנושא הזה. הייתי כן רוצה לחזק את היהדות בבית הספר, זה חשוב לי מאוד, מאוד, לאו דווקא ערכים דתיים, בסדר? אנחנו נמצאים בתקופה מאוד מאתגרת, חשוב שהילדים שלנו ידעו את הדברים האלה וזהו, שיהיה לנו הצלחה. אנחנו חיים באחד היישובים הכי טובים בארץ, רק שישאר ככה.

אלעד ארזי: תודה. ברוריה.

ברוריה אליעז: יופי, נשאר עוד הרבה דקות אבל אני לא אקח אותן.

* צוחקים.

אלעד ארזי: לא, זה לא עובד ככה.

ברוריה אליעז: בוודאי. וכי חשבת שאני חושבת אחרת? טוב, אני מבקשת להסביר באותן 10 דקות שכבר נאמרו, 10 וחצי אולי, שנבדקו את דעתי וגם דעתו של חברי ואיש שאני מאוד מעריכה את דעתו ויכולותיו וכישוריו והרבה למדתי ממנו. ואפשר, מציעה לאחרים ללמוד גם מה שיש לו להציע וזה עופר, פרופסור עופר לוי למי שלא מכיר אותו. מה שהוא ירצה אחר כך להוסיף כמובן שהוא יוסיף. התנדבתי לכהן במועצה לפני כשמונה שנים כשביקשו ממני לתרום לנושא החינוך לאור ניסיוני בתחום למעלה מ-40 שנים. מטרת הייתה והינה לקדם את החינוך בלהבים. לא להשאיר או לקפוא על שמריה ולהתניע עשייה חדשנית לאור צורכי המאה ה-21, ושמעתם את זה ממני לא מעט ולא פעם אחת. גם ראיתי צורך להילחם על בניית קו רצף חינוכי ביישוב עצמו וכך הגענו לאישור מבנה לחטיבת ביניים צומחת חדשנית ירוקה וכשסוף סוף זכינו למבנה זה, שמחנו, כמובן. במקביל, עבדנו בוועדות ובהנהגה החינוכית ביישוב על קידום חטיבת הביניים הצומחת בהקשרים של ארכיטקטורה המאפשרות פדגוגיה ונושאים רבים אחרים. בחודש מאי האחרון התבשרנו על ביטול חטיבת הביניים והבניין שיועד לה ישמש בית ספר יסודי נוסף שיפוצל מזה הקיים. התהליך היה מעוות, נעשה על קבוצה מסוימת בחדרי חדרים ולנו הפועלים בפורום "חולמים חטיבה", שכך זהבה כינתה אותו, נודע הדבר כרעם ביום בהיר וכעובדה מוגמרת ולא שותפנו בהחלטה ובטענה שגם מחלקת החינוך וגם

נוצר על ידי **SUMIT**.

ראש המועצה מפגינים מנהיגות בכך שפוסלים את מה שהושקע לקראת צמיחת החטיבה. זאת המנהיגות החדשה. ובמקום זאת, מפצלים בית ספר יסודי. לא ארבה במילים בנושא העוול לחינוך עצמו ובתהליך שביצע מחטף שהוא לרועץ, לדעתי ולדעתנו, לחינוך, למרות שהובטח לחברי הועדה המורחבת שיקוימו שולחנות עגולים ויגיעו מרצים שידברו בנושא. זה קרה במאי האחרון, הוא מוסמס עד סביבות דצמבר. שום הבטחה לא קוימה. אז הוקמה בצורה משונה, לדעתנו, ועדת היגוי. לא ברור מה היו הקריטריונים לבחירת אנשי הועדה שנבחרו, לא הוצגו בפנינו שום קריטריונים. יום אחד אתה קם עם ועדה שאולי, פרט לקריטריון "אני מביא את מקורביי והם האנשים המתאימים", כמובן שיש אחדים שמבינים בחינוך, תודה לאל. לא הוצע למי שפעל שנים לטובת הקמת החטיבה הצומחת להשתתף אולי בוועדת ההיגוי, אולי הוא מעוניין. לבסוף נעשה מעשה נכון בעיניי כשהכריזו על שולחנות עגולים כדי לשמוע את דעת התושבים שסוף סוף רציתי לקיים את זה עד סוף, מה שהובטח ולא נעשה לגבי החטיבה שנקיים שולחנות עגולים, ומשכו את הזמן לריק, פשוט לריק, בזבוז של חצי שנה, אך שולחנות עגולים לא נמצא הזמן. לא אכביר כרגע במילים לגבי התועלת החינוכית של רצף חינוכי באותו יישוב ולא ניגע בחוסר התבונה וחוסר האחריות להסיע בקירוב לבוא כאלף ילדים יום-יום בכבישים והסכנות הכרוכות בכך ולא אכביר בכל הרשימה שהכינה לנו בזמנו זהבה על היתרונות שנקיים סוף סוף חטיבה חדשנית, צומחת וירוקה. כדי בכל זאת לקיים עשייה נוספת חינוכית כלשהי לטעמנו, לדעתנו, לטובת הילדים, התעקשתי שלפחות נשמע עתידן חינוכי שיאיר עינינו בחדשנות חינוכית. זה היה צריך להיות מהלך בלתי אפשרי שאוזניים תפתחנה. פרט לנציגות חברי המועצה שלא מהקואליציה והורה אחד שאני ראיתי, אולי היו שניים או שלושה - אני לא הכרתי, לא הגיע אפילו, אומרים בעברית טובה אף, איש חינוך אחד, אחד, לא הגיע ממערכת החינוך המפוארת, לא מההנהלה ולא המנהלת, להקשיב סך הכל. הבוז, אני מוכרחה להגיד את זה, הבוז. בהנהלת בית הספר לא דאגו הלכה למעשה שההורים יהיו נוכחים ועובדה שמי שהגיע לפגישה, פרט לראש המועצה שדומני שאוי ואבוי אם הוא לא היה, כך שהמרצה שהוא בעל שם עולמי בחינוך, דוקטור שקדי, דיבר בפני כ-50 אנשים זקנים מאוד, מעבר לגיל 80. זאת הייתה יופי של היענות שזהבה טרחה עליה, אני יודעת את זה וגם ביקשתי את האנשים שמפרסמים את הדברים והמאמץ הרב שנעשה על ידי מי שצריך להיות מעוניין אלה הצוותים שלנו שהם מולכים את הילדים שלנו לחוכמה ולתבונה וחינוך. ממש מצאנו אותם. יופי של מצוינות. ארבע נקודות חשובות ביותר נאמרו על ידי דוקטור שקדי, חשוב לי מאוד לחזור עליהן, אני אמרתי אותן בשולחנות העגולים כי נתבקשתי. ולכן, מן הראוי שאלה שלא שמעו אותם ומי שמע?

חלי אללוף יום טוב: דקה אחרונה.

ברוריה אליעז: לא קרה דבר, אני לא הערתי לך-

עופר לוי: היא מדברת בשם שנינו-

ברוריה אליעז: אני מדברת 15 דקות.

חלי אללוף יום טוב: אוקיי.

אלעד ארזי: למה את צועקת עליה? לא יפה, ברורה.

ברוריה אליעז: אמרתי מראש.

* מדברים יחד, לא ברור.

ברוריה אליעז: את הדקה הזו תוסיפי, גברתי שעל הזמן.

עופר לוי: אני נותן לה את 10 הדקות שלי, היא מדברת בשם שנינו.

ברוריה אליעז: תתביישו ותתאפקו ותשמעו מה שסוף סוף צריך לשמוע. הדברים החשובים, וזה הדבר הכי חשוב שאני חוזרת עליו בכל דבריי, כל השאר בטל בפני זה כי אני מצטטת, לא מצטטת, עושה פרה-פרזה לארבעה דברים שהאיש אולי הכי נחשב בחינוך היום, בחדשנות בארץ, בחדשנות העתידית, הוא דוקטור שקדי. הוא גם קיבל פרסים עולמיים על מחקריו אלה ואותו באמת באו לשמוע, שמעתם קודם, וחיוכים רבים על זה שאני כעסת על כך נראים פה סביב השולחן. תתביישו כמה צוחקים. ארבעת הנקודות של דוקטור שקדי: דוקטור שקדי הצביע על הרלוונטיות של בתי הספר כיום. שיטות החינוך חייבות להשתנות ומיד כי אנו כבר עמוק בתוך התהליך של ידע הזמין עבורנו בענף וכך לגבי תכני הלימוד הנלמדים כיום במקצועות השונים. בקרוב לא יהיה צורך במורים מקני ידע, שכן למשל מי שרוצה לדעת מה כתוב בפרק קל"ט בתהילים, זאת הייתה דוגמה שלו, יוכל לקבל זאת מיידית מהענף. שתיים, הגיל המוצע לעשות את תחילת השינוי הוא הגיל של ילדים בוגרים למדי אשר מתנתקים מהתרבות הבית ספרית הקיימת כי היא נכשלה ואשר גם יכולים לעזור ללמד ולחונך קבוצה צעירה מהם ולהטמיע את תחילת השינוי בהם. יש לנו מבנה שיכול לשמש בדיוק את תחילת השינוי וההתנתקות מהתרבות הקודמת. נו, אז מה? אז היה לנו מבנה. שלוש, אפשר לסייע לבית הספר הקיים בהעברת שכבה או שתיים לבית הספר הנבנה, זאת הצעתו. אני מביאה את הצעתו לאור שיחתו שעה קודם עם ראש המועצה וחשיבתו על האפשרות איך להטמיע את השינוי, אם נרצה להקשיב לשינוי הזה. אז הוא אמר שאפשר לסייע לבית הספר הקיים בהעברת שכבה או שתיים לבית הספר הגבוה עם ילדי החטיבה הצומחת ובכך גם לאורר צפיפות ביסודי, למרות שמבחינה מהותית לא חל שינוי גדול מאז שהתקבלה ההחלטה לבניית חטיבה והראייה שמשרד החינוך עדיין לא הקים לנו בית ספר חדש ללא העיוות האחרון וגם מאפשר את הרעיון עליו הצביע דוקטור שקדי, שילדים בוגרים חונכים צעירים ומסייעים להם. משרד החינוך מקיים אגף שלם אשר אחראי ליישום תהליכים ניסיוניים וחדשניים בחינוך ולכן לא ניתן לטעון כפי שפעם נטען שמשרד החינוך לא מאפשר לפצל בין שכבות בוגרות לצעירות בבית הספר היסודי. זה הוא אמר כשהוא עוד לא ידע מה האמת שעוד תתגלה. הלמידה בהיבט החדש תתאפיין ביציאת התלמידים אל הקהילה. הם יפקדו את האוניברסיטה והמעבדות, בתי החולים והמחקר בהם ואם את תצטרכי להוריד עוד דקה אז תוריד עוד דקה.

חלי אללוף יום טוב: את יכולה להמשיך, לא דיברתי.

ברוריה אליעז: ספריות חדשניות, התעשייה על כל גווניה, לשם הילדים יוצאו. זה מה שהוא רוצה להטמיע בניסוי החדש, והטכנולוגיה החדשנית שתראה להם, תיחשף להם בכל המקומות הרלוונטיים האלה עין בעין וכך תתקיים אינטראקציה של למידה בין התלמידים למומחים, כדאי לשמוע, שיחד איתם גם יתנסו בחוויות למידה חדשות המתאימות לסקרנותם ודרך למידה זו יראו וילמדו את התהליך המתפתח אל העולם ברבעון השני של המאה ה-21 ואילך. לא קרה דבר מכל זה. לא לקחו בחשבון דבר והמשיכו בטיפול חלוקת בית הספר היסודי, שאחד מהם ימוקם במקום שנפסלה החטיבה והיא יכלה לאפשר את מה שכרגע קראתי בפניכם וכאילו החוקר הזה הגיע מן העולם החיצון, חוצן, זהו. היה, נעלם, אין מה להתחשב, אף מילה של מישהו בכל הקבוצה החושבת חינוך יוכל להעלות על דעתו שיש אולי לשים לב. השתתפתי בשולחנות העגולים שצוינו קודם של בית הספר היסודי שאני חושבת, אני גם אמרתי קודם ואם לא כתבתי את זה אני אומרת שוב, זה היה נכון ומוצלח מתוך רצון להכיר את אותם תושבים שהגיעו ולשמוע את דעתם. פעם אחת הזדמן, לא נתנו לי חצי שנה שנציג מתוך הנהלת הישוב החינוכית הקודמת הציע להקים שולחנות עגולים וראש המועצה במילותיו ובדבריו אמר שהוא עושה זאת ומביא את המרצים שיוכלו להטעין במשהו חדש, כלום לא נעשה. כשהשתתפתי בשלושה שולחנות עגולים כמו שנתבקשתי, בכולם, ללא יוצא מן הכלל, פשוט הייתי נרגשת. זה עשה לי טוב ממש, מי שראה אותי אחר כך בהפסקה, יעל מניעה את הראש וגם זהבה ראתה אותי וגם אלעד והם אמרו "וואו את נראית שמחה". באמת נרגשתי לראות אנשים כל כך נבונים, יודעים מה שהם מדברים, סוף סוף נתנו להם להתבטא, סוף סוף הזמינו אותם. איפה היו ה-200 האלה בחודש מאי כשביקשנו את זה? כשהובטח לנו.

חלי אללוף יום טוב: אנחנו בדקה האחרונה, ברוריה, בסדר?

ברוריה אליעז: כן, בדקה הזאת אני אסיים.

חלי אללוף יום טוב: בבקשה.

ברוריה אליעז: ואם אני לא אסיים ואצטרך עוד חצי דקה, אני משוכנעת שעופר ייתן לי.

חלי אללוף יום טוב: קיבלת את עשר הדקות של עופר כבר אבל-

ברוריה אליעז: לא, אני לא הגעתי. אנחנו עשינו חזרה על זה ולא הגעת לזה, כנראה ששעונך מן המאה ה-22.

חלי אללוף יום טוב: יכול להיות, אוקיי.

ברוריה אליעז: מקדים מציאות.

חלי אללוף יום טוב: אנחנו מבזבזים את הזמן-

עופר לוי: בחזרה היינו בקצב יותר מהיר-

ברוריה אליעז: אני מבקשת ממך לא להעיר לחברת מועצה שכרגע אומרת את דבריה.

חלי אללוף יום טוב: אני רק מעמידה את לוחות הזמנים שאנחנו קבענו פה לדיון.

ברוריה אליעז: את תגידי מה שאת רוצה, בזה הכוח יכול באמת לבוא לידי ביטוי אבל לא מעבר לכוח.

עופר לוי: בואו נסיים, לא נשאר הרבה.

ברוריה אליעז: השתתפתי בשלושה שולחנות עגולים שבכולם ללא יוצא מן הכלל פגשתי באנשים חושבים, דורשי שימועים, מסרבים לחזור בכל תוקף על מה שהיה ולעשות עוד מאותו דבר, פשוט כולם, כאילו דיבור אחד מגרונם, ובשום אופן לא לאפשר שוב בית ספר של כיתות א' עד ו' כדי לא להנציח את מה שנכשל וזאת הייתה זעקה, שתיקה רועמת, אבל היא הייתה זעקה. למי שעדיין מאמין שקורים דברים מצוינים, נשמעו ביטויים בשלושה שולחנות שהשתתפתי, זה היה 30 אנשים בממוצע: "עושים בייביסיטינג בבית ספר, אין למידה משמעותית, רוצים מפגש עם מדעים עתידיים ולא מריחות של 'עושים מדעי'". ובהזדמנות זאת כשבהתרגשות רבה שמעתי את דבריהם, אמרתי להם: "חבר'ה, יש לי בפלאפון", לאותה ישיבה הכנו בפלאפון ואחר כך הדפסתי לכם את ארבעת הדברים של דוקטור שקדי. אז אמרתי: "חבר'ה, אם אתם מדברים כך אני מוכרח להקריא לכם את הדברים של דוקטור שקדי", וכשהם שמעו את הדברים הם היו להוטים לדבר עם האיש הזה, עם התפיסה החינוכית הזאת וביקשו שאם אני יכולה לעזור לגרום לאדם המייצג אותה לחזור ושישמעו אותו. משום כך, ביקשתי מראש המועצה בישיבה או בביקור, איך שהוא רוצה לקרוא לזה, אני בכל זאת כיבדתי כמו בביקור יפה, לאפשר שחלק מכיתות בית הספר היסודי בלבד יעברו למבנה החדש יחד עם התנעת כיתות ז', או חלקן, ושל מי שיהיה מעוניין בכך ולא לכפות דבר על שום תלמיד ולא לכפות דבר על שום הורה. ראש המועצה הסביר לי שזה לא יתכן כי משרד החינוך לא מאפשר לפצל כיתות א' עד ו' אז אני לא יכולה לחלום על כיתות גבוהות שאיזשהם כיתות ז' יצטרפו אליהם. טוב, מה שהסתבר, אתם יודעים, אנחנו הרי הולכים בדיוק לעשות את זה. אני מברכת את ההורים שדיברתי איתם שבעיניי היו הורים נהדרים, אחראיים שבחרו לדעתי בדרך הנכונה ודרשו את הפיצול של בית הספר לפי גילאים עד ג' ומד' ואילך. בהמשך, שוב לא לקחו בחשבון את בקשתי לניסוי. ירדתי לניסוי אחד לפחות אחרי שההורים כל כך התלהבו. לניסוי עם כיתה אחת לפחות, קבוצה, לפי בחירת ההורים שירצו, שבה ייעשה מעין ניסוי מעבדתי לשיטה שאותה הציע דוקטור שקדי, נראתה מאוד לאותם עשרות הורים בשולחנות העגולים. כשהעניין מועלה עכשיו להצבעה, למרות שביקשנו, תקשיבו לביטויים הנכונים ולא למה שכתבתם אחר כך ותכף אתייחס, פתאום שמעתי שכתבו. אני בסוף. כשהעניין מועלה עכשיו להצבעה, למרות שביקשנו דחייה קצרה של ההצבעה, אולי יהיה רגע של חסד של מספר ימים שאפשר יהיה למצות את בדיקת סוגיית התנעת הניסוי הזאת שדוקטור שקדי דיבר עליה ושההורים כל כך צמאו לשמוע כשהיו איתי בשולחנות.

עופר לוי: לבדוק היתכנות-

ברוריה אליעז: בוודאי, ניסוי, קראתי לזה ניסוי. אבל בצורה מעבדתית וזה הטוב שבו, הוא קטן, אפשר לעקוב, לפחות בכיתה ז' אחת, יכולים להיות גם 20 ילדים ופותחים כיתה. נענינו בשלילה מוחלטת שאני לא

נוצר על ידי SUMIT.

רוצה לדבר על צורתה. איפה הפתיחות? אני מסיימת. איפה הסובלנות? איפה היושרה? איפה ההתחשבות במחקרי החינוך החדשניים? איפה השולחנות העגולים וההרצאות שכה ציפינו להן בשיתוף הורים לפני חצי שנה בעניין החטיבה הצומחת? אני חושבת שבמנותק מכל הנושא הכאוב אותו תיארתי בפניכם, ההורים צדקו בבחירתם להטמיע במנותק מתרבות בית הספר הקודמת את השכבות היותר בוגרות לקראת למידה שאני מאוד מקווה שתהיה משמעותית לעתיד ילדינו ומאחלת להורים וילדים הצלחה רבה וכל טוב כי רק זה מה שמגיע להם, אך מפאת מה שתיארתי לאורך הדקות הקודמות לא אוכל לשתף פעולה כשהאצבע שלי מורמת ולא מוכנים לדחות לבירור אפשרות של פתיחת קבוצת ז' אחת לפחות שתשתף פעולה עם הכיתות הנמוכות יותר ושהם יהיו החונכים שלה ושיטמיעו ניסוי שבא מפיו של אחד החוקרים הגדולים בחינוך בעולם. אם אין אוזן קשבת לשום הצעה שהמחקר החדש עוסק בה ולאור העוול וחוסר השקיפות בתהליך שכבר דיברתי עליו, אני לא אאפשר שיזלזלו עד כדי כך בחשיבה החינוכית החדשנית שכל כך הרבה חברים שעבדו לצדי בשנים שהייתה ועדת חינוך על יסודי והאמינו בה ובשנה וחצי הזאת כשזהבה הטמיעה את הצורה החדשה של ועדות ומפגשים של הנהגה חינוכית. ומה שנאמר שם ומה שהובטח שם לא קרובה במיל, סליחה על המיל. אני מוכנה לסייע ולהוות אוזן קשבת לכל אותם הורים שרוצים לקדם את מערכת החינוך לקראת המחצית השנייה של המאה ה-21. אשמח להיות אתכם בקשר בנושא הזה. חשבתי שניסיים כאן ונפנה לעשייה חשובה באמת ומשמעותית הלאה ובדרכי לכאן לא נהגתי אז יכולתי לראות את המסרון האלקטרוני שקיבלתי, הודעה שהערב יצביעו על פיצול בתי הספר. ההודעה נשלחה ככל שנאמר לי מטעם הנהגת ההורים ואם לא כך אז יתקנו, יצביעו הערב על פיצול בתי הספר ובגלל הסיעה האחת, שהיינו, הכתיב הוא סיעה אחת והקריא הוא הסיעה שלנו, עלולה ההחלטה להיכשל כי התננו זאת בתוספת שכבה ז', או כיתות זין.

חלי אללוף יום טוב: צריך לסיים.

ברוריה אליעז: לא נכון. לא התננו בשום צורה ואופן, הנהגת ההורים. שקר. ביקשנו רק דחיית החלטה. לא מדובר כלל בחיבור כל שכבות כיתה ז'. פירטתי עד כמה, ביקשנו קצה קטן של ניסוי של אולי 20 ילדים מז' ורק מי שיבחר בכך ולפי רצון ההורים, ועובדה שעוד מעט תיווכחו בה, בזכותנו תעבור ההחלטה, בזכות הסיעה. כי הסיעה שלנו הייתה הוגנת מספיק לאפשר למי שלא לקח חלק בנושא החשיבה על החטיבה והצטרף לא מזמן.

חלי אללוף יום טוב: תודה ברוריה.

ברוריה אליעז: לתהליך החדש, בבקשה, אז בגלל זה עכשיו ההצעה שבקולה של חברתנו, ההצעה שתקבל ולא בקולות אחרים.

חלי אללוף יום טוב: תודה רבה.

ברוריה אליעז: בבקשה, אז אנא, למי שיבחר רוצה-

חלי אללופ יום טוב: אי אפשר לנצל את זה שמכבדים אותך, את צריכה לעצור את השיח ולתת-

ברוריה אליעז: לא, אני אגיד את המשפט הזה. ולמי שהוצגו הדברים, אולי זה נציגות ועד הורים כי כך נאמר לי, אנחנו כבר יש לנו רעיון מאוד מבוסס מי נציגות ועד ההורים, חבל שלא נהיה קהילה שהוגנת ודוברת אמת ותפרסם בערב כזה מניפולציה שקרית. אם אמרתי הבזז על הדברים שקשורים בעיוות הקודם, אותו בזז נשאר עכשיו.

אלעד ארזי: ברוריה, נתקדם.

עופר לוי: זה דברים השותפים לשנינו.

אלעד ארזי: כן, מירית.

מירית בן אשר: טוב, אז אני חוזרת שנייה להתייחסות למצגת של זהבה והסיכום של ועדת ההיגוי, סליחה, אני צרודה עדיין-

ברוריה אליעז: לא, הלב במקום. אם אני עברתי שמונה שנים אני אעבור גם את הערב הזה.

מירית בן אשר: קודם כל, גם אליי הגיעו בימים האחרונים שיחות עם הרבה אנשים ביישוב שביקשו להביע את הדעה שלהם ועם האתגר שלי גם בזמן וגם בפניות שלי, היה לי חשוב לשמוע את הדעות האלה, גם אם היו שונות משלי. כמו שצוין מקודם, לקחתי חלק בוועדת ההיגוי גם כנציגת סיעה וגם כאמא לבנות שלומדות ביישוב ומחוץ ליישוב. התהליך בהתרשמות שלי היה משמעותי ופתוח ככל הניתן וגם ההתרשמות שלי הייתה מההכנה לכנס, שההכנה הייתה מקצועית ונעזרה גם בליווי החיצוני שזהבה ציינה מקודם, שהיה חשוב לשמירה על התהליך וגם על ראייה חיצונית של עוד גורמים ולא רק מתוך היישוב ומתוך מי שמעורב בהחלטות ובמשמעויות שלהם וגם כמובן בהורים, חברי הוועד המרכזי, שהובילו את השולחנות שזה היה שילוב מאוד חשוב ומחבר. מכיוון שהמטרה של הוועדה, סליחה, אני כן קצת פורטת וקצת מדברת, המטרה של הוועדה הייתה בעיקר להקשיב לקולות הציבור. חלוקת הפיצול הגילאי עולה בעיניי ככזו שגוברת ביתרונות ובחסכוניות שלה לעומת החלופות אחרות שעלו ועלו כאלה שגם טענתי בעבורם תוך כדי ועדת ההיגוי אבל עדיין זאת הדעה שלי כרגע. את האתגרים ששיתפתי בהם גם בוועדת ההיגוי אני אציין ממש בקצרה כמו שמירה על שכבה ו' כשכבה בוגרת ומלווה לשכבות הגדולות. מעבר נוסף שנוצר לילדים במסגרת פגיעה ברצף החינוכי לעומת השוואה למסגרת אחת של א' ו'". לעומת זאת, הקמה של שני בתי ספר במודל הנכחי א' ו' היו בעיניי גורמים לתחרות וקשיים אחרים, שלא הייתי רוצה שיקרו לקהילה שלנו ועם זאת, בפיצול של שני מוסדות שונים בניהול שלהם ובצוותים שלהם ובגילאים שילמדו בהם, חשוב לוודא שתהיה שמירה על משאבים שווה בין שני המוסדות, כלומר השוויוניות ואני מקווה שההתוויה למסלולים, או אשכולות, לא משנה איך נקרא להם, תאפשר לילדים חוויה לימודית איכותית, טובה ומכילה, וכן שמירה על חיבור בין שני המוסדות בפעילות קהילתית, תהיה גם חלק משמירה על הקהילה שלנו בכלל.

אלעד ארזי: טוב, תודה מירי. יוסי ניר, אתה שומע אותנו?

לורן אבישר אביטן: אתה במיוט.

אלעד ארזי: אתה במיוט. יוסי, אנחנו לא מצליחים לשמוע אותך. טוב אנחנו נתקדם אז יוסי, בסדר? אנחנו פשוט לא שומעים אותך.

[1] אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 2-2026

אלעד ארזי: טוב, אני עובר לשני דברים. אחד, אישור פרוטוקול ישיבה קודמת. נצביע עכשיו על אישור פרוטוקול ישיבה שלא מן המניין 2—2026, הפרוטוקול הקודם. כולם בעד?

ברוריה אליעז: אני לא קראתי אותו הוא נשלח לי מאוחר נורא והייתי עסוקה כל השבוע ולבלבל לי את המוח.

אלעד ארזי: אוקיי, מי בעד פה? אוקיי, חוץ מברוריה כולם בעד? את נמנעת? מתנגדת? מה את?

ברוריה אליעז: לא קראתי, מה אני יכולה להגיד?

אלעד ארזי: אוקיי, אז היא בינתיים נמנעת.

ברוריה אליעז: אני אומרת לכם אמת, כרגיל.

אלעד ארזי: נכון.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת ברוב קולות את פרוטוקול ישיבה מן המניין 2-2026

[2] הצגת הליך שיתוף הציבור בנושא חלוקת בתי הספר היסודיים והצבעה על המלצות ועדת ההיגוי.

אלעד ארזי: טוב, המליאה עכשיו מוזמנת להצביע על מתווה מוסדות החינוך בלהבים. בלהבים יפתחו שני בתי ספר יסודיים ממלכתיים, חט"צ עד ג', ד'-ו'. במערך הגנים ישנם גנים ייחודיים, גני חמ"ד וגני יער. המשאבים והתקציבים יחולקו באופן זהה לכלל המוסדות. לכל מוסד סמל מוסד נפרד וניהול נפרד. תשתית חינוכית זהה לשני בתי הספר: ציונות, חדשנות, פלורליזם, מוגנות, מיומנות העתיד. בבתי הספר ישולבו אשכולות למידה שיאפשרו לילדים להעמיק בעולמות התוכן שנבחרו על ידי הציבור: מורשת ויהדות, טבע וסביבה, אומנות ומדעים. מי בעד?

ענבר כהן: רגע, שנייה, אלעד, ברשותך, לא רק החט"צ, כל גני החובה יהיו שייכים לתהליך כי הוא אמר רק חט"צ והוצאנו את הגן של חמ"ד אז כולם, כל ארבעת הגנים.

* מדברים יחד, לא ברור.

ברוריה אליעז: אני נגד כל התהליך.

אלעד ארזי: כן, מירית בעד, צחי, מרים, לורן, ענבר, יוסי מרים את היד, הוא גם בעד אבל הוא לא יכול להשתתף בהצבעה. עופר לוי? נמנע, מתנגד?

עופר לוי: אני נגד.

אלעד ארזי: נגד. ברוריה?

עופר לוי: אני רק אציין שזו הצבעת מחאה לאור התהליך ולאור מה שברוריה הסבירה בידיעה גם שזה לא יכריע את הכף אבל אנחנו מביעים את המחאה שלנו לאור התהליך והדרך.

ברוריה אליעז: אנחנו ידענו מה תהיה התוצאה ובכל זאת בחרנו להגיד את האמת וככל הידוע לך תמיד אומר את זה.

אלעד ארזי: מאה אחוז. חברים, עשינו היום היסטוריה בלהבים, זה עידן חדש, יש שני בתי ספר יסודיים, א' עד ג', ד' עד ו', אנחנו נותנים לילדים שלנו אפשרות חדשה למצוינות. מהפכה אמיתית ביסודי בלהבים. אני סוגר את הישיבה, תודה לכולם, לילה טוב.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת ברוב קולות את המלצות ועדת ההיגוי בנושא חלוקת בתי הספר היסודיים.

ריכוז החלטות:

#	תיאור החלטה	הצבעה
1	המליאה מאשרת ברוב קולות את פרוטוקול ישיבה מן המניין 2026-2	אושר: 7 בעד, 1 נמנע.
2	המליאה מאשרת את המלצות ועדת ההיגוי בנושא חלוקת בתי הספר היסודיים	אושר: 6 בעד, 2 נגד

תום הדיון